

ALGEMEEN NIEUWS- EN ADVERTENTIE-BLAD.

Dit Blad wordt des *Woensdags* en *Zaturdags* uitgegeven: 's *GRAVENHAGE* den *16 Decemr*, in de *Lang-Pooten*, N.º 169; bij den Boekverkooper van *Weelden*; op het *Spu*, en *M. de Lyen*, in de *Spuistraat*; — *AMSTERDAM*, bij *M. Schooneveld* en *Zoon*: overigens bij de gewone Correspondenten.

Het abonnement geschiedt bij voortuitbetaling; wordt gerekend met den eersten dag der maand in te gaan, en voer niet minder dan drie maanden aangenomen.

Prijs voor drie maanden; 's *Gravenhage* f 1 r 8:—
vrachtery in de andere Steden van het Koninkrijk » 2 r 14:—
de *Advertentien*, elke regel *Brevier* » — 4:—

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL

Zitting van den 16 December 1820.

STEMMEN VOOR EN TEGEN DE ONTWERPEN VAN WETTEN.

- V. VOOR. {
T. TEGEN. {
1. Vaststelling van de 2^e afdeeling der Begrooting van de Staats-uitgaven over 1821.
 2. Vaststelling van de middelen ter bestrijding der uitgaven.
 3. Wet, ter dekking van het te kort van 1820 (creatie en in omloop brengen van acht millioenen Hollandsche guldens nominaal, werkelijke schuld.)

NAMEN.	1.	2.	3.	NAMEN.	1.	2.	3.
Coyns.	V.	V.	V.	Kereng de V.	V.	V.	V.
Werbrouck Peeters.	T.	T.	T.	Nicolaï	V.	V.	V.
Van Heiden tot Reinestein.	V.	V.	V.	Surmont de Volsberghe	T.	T.	T.
Lyclama à Nycholt.	V.	V.	V.	Baron de Serret	V.	V.	V.
Tinant.	T.	T.	T.	Huijsse van Kattendijke	V.	V.	V.
Angillis.	T.	T.	T.	De Leonaerts d'Achel	V.	V.	V.
De Gheleke.	T.	T.	T.	Heerd tot Eversberg	V.	V.	V.
Maréchal.	T.	T.	T.	Graaf Duchatel	T.	T.	T.
Van Crombrugge.	V.	V.	V.	Mesdach	T.	T.	T.
Faber.	T.	T.	T.	Goelens	T.	T.	V.
Graaf de la Motte Baraffe.	T.	T.	T.	De Rotté	T.	T.	V.
Pycke.	T.	T.	T.	Boyé Paschal	T.	T.	V.
Van Afferden.	V.	V.	V.	Dedel	V.	V.	V.
Van Rienen.	V.	V.	V.	Poulet	V.	T.	V.
Van Suchtelen.	V.	V.	V.	Van Genechten	V.	V.	V.
Warin.	T.	T.	V.	Ingenhousz	V.	V.	V.
Gendebien.	T.	T.	T.	Van Kessel	T.	T.	V.
Van Lijnden van Hoevelaken.	V.	V.	V.	Van Utenhove van Heemstede	V.	V.	V.
Fontein-Verschuur.	V.	V.	T.	Cliffort	V.	V.	V.
Lecocq.	T.	T.	T.	Groeninx van Zoelen	V.	V.	V.
Reyphins.	T.	T.	T.	Liefmans	T.	T.	T.
Geelhand della Faille.	V.	V.	V.	Estrickx	V.	V.	V.
Pesters van Cattenbroeck.	V.	V.	V.	Van Toulon	V.	V.	V.
Van Iddekinge.	V.	V.	V.	Fabry-Longrée	T.	V.	V.
Sandberg van Essenburg.	V.	V.	V.	De le Vigleuze	T.	T.	T.
Van der Kemp.	V.	V.	V.	Dumonceau	T.	T.	T.
Van de Spiegel.	V.	V.	T.	Van Heeckeren tot Kell	V.	V.	V.
Pirson.	T.	T.	T.	Della Faille d'Huyse	T.	T.	V.
Graaf Cornet de Grez.	T.	T.	V.	Baron d'Henricourt	V.	V.	V.
Verheijen, A. G.	V.	V.	V.	De Jongh	V.	V.	V.
De Snellinck.	T.	T.	V.	Marsu (de Bioul).	T.	T.	T.
Collot d'Eseury van Heinenoord.	V.	V.	T.	Trenteseaux	V.	V.	V.
De Langhe.	T.	T.	V.	Carhasius	V.	V.	V.
Metelerkamp.	V.	V.	V.	Tammings van Alberda	V.	V.	V.
Baron van Spaen van Biljoen.	V.	V.	V.	Van Lachteren Stakebrandt	V.	V.	V.
Van Boetzelaer.	V.	V.	V.	Géradon	V.	V.	V.
Van der Bruggen van Croy.	V.	V.	V.	Verheijen A. J. J. H.	V.	V.	V.
Van Meuwen.	V.	V.	V.	Graaf Vilain XIII	T.	T.	T.
Graaf van Hogendorp.	T.	T.	V.	Meeus	V.	V.	V.
Sgheltinga.	V.	V.	V.	Kemper	V.	V.	V.
Van Wassenaer Pancras.	V.	V.	V.	Jarges	V.	T.	V.
Van Hees.	V.	V.	V.	De Burhure	V.	V.	V.
Voet van Winsen.	V.	V.	V.	Repelaer	V.	V.	V.
Dumont.	T.	T.	T.	Van de Poll	V.	V.	V.
Després.	T.	T.	T.	Andringa de Kempnaer	V.	V.	V.
Baron de Stookhem.	T.	T.	V.	Van Rommel	V.	V.	V.
De Melotte d'Envoz.	V.	V.	V.	Van Eijsinga	V.	V.	V.
Van Alphen.	V.	T.	V.	Van Wickevoort Crommelin	V.	V.	V.
Rosier.	V.	V.	V.	MEMBREDE, Voorzitter	V.	V.	V.
Huytens Kerremans.	T.	T.	V.				

BUDGET 1821.

LETS uit het algemeen verslag der centrale Afdeeling, en uit de onderscheidene redevoeringen.

Men gelooft te moeten terug komen op de noodzakelijkheid van de uitgaven zoodanig te verminderen, dat dezelve de ontvangsten niet overtreffen, en wel met te meer aandrang, naar mate men van dit beginsel meer afwijkt.

Men ziet, met leedwezen, dat de Commissie van Likwidatie zoo weinig afdoende is, en men verlangt dat alle andere tijdelijke commissien mogten ophouden.

Wegens het algemeen onderwijs oordeelt men dat zes hooge scholen een te groot getal voor dit Rijk is: daarenboven, de enge bepaling der grenzen, binnen welke men de wetenschap wil beperken, schijnt in verband te staan met den geest der *bureaucratie*; men wil deze laatste, zonder twijfel, bevorderen naar mate men de ware kennis onderdrukt.

Wegens de sommen, voor pensioenen op het budget gebracht, vraagt men waarom het geheele bedrag thans hetzelfde is als over 1820, welker vermindering door overlijden ten voordeele van de Schatkist mogt komen.

Men klaagt over het gebrek aan omloop der nieuwe munt: ligt de oorzaak daarvan in de wet, dan moet men derzelver bepalingen veranderen. Het uit den omloop raken van de oude koperen munt veroorzaakt ongelegenheden; men behoort dezelve door eene nieuwe te vervangen.

Men wenscht meerdere duidelijkheid, eene meer omstandige en beredeneerde opgave der artikelen van algemeen beheer: het crediet wordt door publiciteit geboren; en de nationale vertegenwoordiging kan ten minsten datgene vragen, hetwelk men misschien zeer wel zoude doen, van aan de geheele Natie mede te deelen.

Men vraagt de afschaffing van de beide Jagt-Departementen; de Opper-Jagtmeesters kunnen niet als ambtenaren van den Staat beschouwd worden: die orde van zaken kan niet voortduren, welke reeds tot zoo vele klagen aanleiding gegeven heeft.

Er kan geen gebrekiger stelsel van financiën bestaan, dan hetgeen men volgt, door van het eene jaar tot het andere met een zoo regelmatig vooruitgezien te kort voort te gaan. Het voorgestelde middel tot dekking van het te kort over 1820, is eene geldleening; men moet een sobert gelijk voorstel voor 1821 verwachten.

De rekeningen, bij de ontwerpen van financiële Wetten overgelegd, zijn van eenen ingewikkelden vorm, die het voor de Staten-Generaal zeer bezwaarlijk maakt, om kennis te nemen van het gebruik der openbare geldmiddelen.

Zitting van Woensdag den 20 December.

Ten half één ure wordt de zitting geopend.

Concept-wet over de tienjarige revisie van de bewaring der hypotheeken, overeenkomstig art. 2154 van het Burgerlijk Wetboek. — Drukken en ronddeelen aan de sectien.

Discussie der Concept-wet over de zesde uitloting der uitgestelde schuld. Aangenomen met eene meerderheid van 67 stemmen tegen 13.

Het voorstel van den heer de Serret op dit onderwerp wordt nogtans naar de sectien verzonden.

Dit voorstel hield in, dat, te beginnen met 1821, jaarlijks tien millioenen van de uitgestelde schuld met de kans-biljetten, door de Amortisatie-kas zouden worden ingekocht, onverminderd alteso verderen inkoop welken dezelve kas zou kunnen doen door andere middelen dan bij de Wet worden voorgeschreven; dat die kas in het bezit daarvan zou blijven, om bij de uitloting der werkelijke schuld haren kans te behouden, en dus, zoo wel door dit middel als door de renten derzelve, in staat te zijn om meerder te kunnen inkoop en de vernietiging der schuld te bespoedigen: de daarmede strijdige bepalingen van art. 21 der Wet van den 9 Februarij 1818 zouden aldus worden ingetrokken.

De Graaf van Hogendorp ondersteunde dit voorstel. De heer Reijphins sprak tegen het aan de orde zijnde ontwerp van Wet; de heeren Metelerkamp, van Bommel, van Alphen, Liefmans, Geelhand, en Kemper voor hetzelfde. De heeren v. n. Utenhove en Gendebien verwachtten inlichtingen van den Minister van Financiën, die in beide talen de wet verdedigde.

's Gravenhage, den 22 December.

H. K. H. Prinses Marianne bevondt zich, den 20, merklijk beter. Zij had den nacht te voren meer rust genoten, en geslapen van middernacht tot vijf ure in den ochtend.

Het toonkunstig onderwijs van de MÉLOPLASTE, waarvan de nuttigheid in 's Hage elken dag meer erkend wordt, zal nu ook te Rotterdam ingevoerd worden. Reeds zijn in die Stad twee pùblike lessen geopend, onder de directie van den heer Lis. Aan den goeden uitslag dezer lessen kan niet getwijfeld worden: aldaar, zoo wel als hier, zal men verbaasd staan over de spoedige vorderingen der kweekelingen. Het is te hopen dat dit voorbeeld in de andere groote steden van het Rijk spoedig gevolgd zal worden.

Verscheidene dagbladen maken gewag van een geschil dat, volgens hunne correspondentie, te Tropausschen den eersten Minister van Oostenrijk en den Ambassadeur eener groote Mogendheid zou hebben plaats gehad, en hetwelk van beide kanten *inguisibus et rostro* (volgens de taktiek der Visch-wijven) volgehouden zou zijn geworden. Tot narigt; zijnde dit alles wat tot nog toe uitgelekt is van die conferentien.

— H. K. H. de Hertogin van Clarence, is te Londen, Zondag avond den 10, gelukkig van eene Prinses bevallen. De Koning heeft bepaald dat deze derde troonopvolgster (na den Koning, de Hertog van York; dan, de Hertog van Clarence) bij den doop den naam van Elisabeth zal ontvangen.

Het adres van den raad der Aldermans van Middlesex is, dezer dagen, den Koning aangeboden. Het antwoord des Konings was minzaam. Z. M. zegt daarin, dat hij rekent op de medewerking van al de welgezinden, te midden der moeilijkheden waarmede men thans te strijden heeft, en tot behoud der Constitutie. Eenige dagen daarna heeft ook de Gemeenteraad van Londen een adres aan den Koning overhandigd. Hetzelve was van eenen geheel anderen inhoud als dat der Aldermans. Het bevatte zware klagen over de hoogte der belastingen en het verderfelijke stelsel van beleeningen, tot dekking der te kort komende sommen; over de gestrengheid waarmede sommige dwangwetten, door het onstaatkundige bestuur der Ministers te weeg gebracht, uitgevoerd worden; over de veronachtzaming van Landbouw en Koophandel, en vooral over het proces van de Koningin: het eindigt met de dringende bede dat Z. M. al zijne Ministers zoude wegzenden. De Koning heeft dit adres kortelijk beantwoord, met te zeggen dat hetzelve alleen geschikt was om de driftten gaande te maken, en den geest zijner minverlichten onderdanen op het dwaalspoor te brengen.

De Koningin van Engeland heeft, dezer dagen, op het lofwaardige voorbeeld der Hertogin van Berri, den Koning haren gemaal, met eenen brief, genade verzocht voor eene vrouw die ter dood veroordeeld is wegens het in omloop brengen van valsche banknoten. Hare Majesteit is in deze onderneming minder gelukkig geslaagd dan de edele Moeder van Hendrik V. (zij had ook geen woord gehouden); Lord Sidmouth heeft haar koeltjes geantwoord, dat het bevel ter executie, ten gevolge van eenen order van den raad was uitgevaardigd, en dat de Koning daar niet tusschen beide kon komen.

De Prins *Cimitile*, nieuw gezant van het Hof van Napels, is dezer dagen te Londen aangekomen; deze aankomst zal een einde maken aan de verschillende gissingen die gedaan zijn over het gedrag welke het Britsch Gouvernement zal houden, ten aanzien van de Beide Sicilien.

— Don Antonio Alcalá Galiano, een der vermaardste redenaars, dezelfde welke de onderhandeling tusschen het Ministerie en de partij van Riego bestuurd heeft, is tot Intendent van Cordua benoemd. Deze onderhandeling is van dat gevolg geweest, dat een aantal ambten aan de vrienden van den Generaal zijn gegeven en het verlof aan de volksgenootschappen om weder bijeen te komen.

— Zondag, den 19 November, is de Constitutie plegtiglijk bezworen te Palermo, in eene godsdienstige vergadering, welke door al de burgerlijke, militaire, negterlijke en geestelijke autoriteiten, zoo wel als door de meerderheid van de bevolking, is bijgewoond.

— Den 18 hebben al de Prinsen en Prinsessen der Koninklijke familie van Frankrijk zich in groote staatsie naar de Lieve Vrouwe kerk begeven, ten einde de groote mis bij te wonen, welke de bijeenkomst der kamers altijd voorafgaat. Z. M. de Koning is, door den staat zijner gezondheid, belet geweest bij deze plegtigheid tegenwoordig te zijn. Gedurende den dienst is er eene kleine verwarring ontstaan, veroorzaakt door eene piramide van waslichten met kunstbloemen doorvlochten, dicht bij de heeren Gedeputeerden staande, welke in brand geraakte.

M E N G E L W E R K.

Brief aan den Heer van KESTEREN, Boekverkooper te Amsterdam, geaddressceerd.

Rome, den 3 November 1820.

MIJNHEER!

De Graaf van St. Leu, uwen brief van den 4 der vorige maand wel ontvangen hebbende, ben ik gelast u te antwoorden.

De Londensche uitgave van de *Geschiedkundige Gedenkstukken* (Documens Historiques) is echt, daar de copij van dit werk naar Londen gezonden is.

De Graaf van St. Leu zoude geene zwaarigheid maken u eenige kleine lettervruchten zijner ledige uren te zenden, en onder anderen, eene *Redevoering over het verband van de Zedekunde en de Staatskunde*, bestemd voor de prijsdinging welke den 1 Januarij 1811, te Haarlem, op zijne autorisatie plaats moest hebben, maar die door de gebeurtenissen van de maand Julij te voren geenen voortgang heeft kunnen hebben.

Hij heeft onlangs een werk over de *Rijmkunst* in het licht gegeven, hetwelk hij aan de Armschool van Florence geschonken heeft. Had hij uwen brief eerder ontvangen, zoude hij veel eer verkozen hebben dit werk naar Holland te zenden. Derhalve, indien gij hem eenen veiligen weg kunt aanwijzen om u deze handschriften onmiddellijk te doen toekomen, zal hij ze u met des te meer genoegen zenden, daar hij zich thans met geene Staatszaken bemoeijende en alles ter zijde gesteld hebbende wat daarmede eenige betrekking heeft, gevolgelijk ook niet bevreesd is u in eenige moeilijkheid te wikkelen.

Intusschen ben ik gelast u te berigten, dat het werk waarvan UEd. spreekt niet aangekomen is; zoodra de heer Graaf van S. Leu het ontvangen zal hebben, zal ik u daarvan kennis geven.

Ontvang, Mijaheer, de verzekering mijner hoogachting.

(geteekend)

FLEURY.

Wij hebben dezen brief eene plaats ingeruimd, niet om op eene zaak terug te komen welke door het Hof van Cassatie reeds lang beslist is, maar alleen ten einde diegenen onzer lezers welke nog eenig belang stellen in het aandenken van hunnen voormaligen Koning, des te eerder verzekerd kunnen zijn van de echtheid der voortbrengsels welke de Boekverkooper van Kesteren, in vervolg van tijd, op naam van den Graaf van St. Leu zoude kunnen uitgeven, hetzij in de oorspronkelijke taal, of in het Nederduitsch overgezet.

Intusschen, zullen wij ons eenige aanmerkingen op den doorluchtigen schrijver veroorloven.

Hoe vertroostend zijn de vruchten van de ware wijsbegeerte, hoe nuttig die van de letterkunde! Een man die niet bestemd scheen voor eenen hoogen stand, wordt, door eenen stroom van ongehoorde gebeurtenissen, ten troon verheven; geroepen om over een volk te heerschen wier taal, zeden en Godsdienst hem vreemd zijn, aanvaardt hij met huivering eene regering, welke met moeilijkheden van alle soort bedreigd was. Dan hij neemt het grootmoedig besluit zich geheel toe te wijden aan eene natie, wier geschiedenis hem achtung had ingeboezemd. Getrouwelijk volbrengt hij deze gelofte; en een opgedrongen Koning, een broeder van Napoleon, maakt zich bemind, geëerd in Holland!

De tijden veranderen. Het verdriet den ijverzuchtigen dwingeland, dat Holland, in haren gebukten toestand, eenige verzachting geniet: Lodewijk heeft hem te lang geregeerd, van het oogenblik dat hij de liefde zijner onderdanen heeft gewonnen. Te edel om met eenen broeder te twisten, aan wien hij zijne verheffing te danken had, daalt hij van den troon, zoodra hij bespeurt, dat hij denzelven noch met waardigheid bezitten, noch tot geluk zijner dierbare Hollanders behouden kan.

Was Lodewijk groot als Koning, niet minder achtbaar vertoont hij zich als eenvoudig burger. De wijsbegeerte en de studie stellen hem schadeloos voor het gemis eener kroon; de hand die eens den sceptor zwaaid, voert thans de pen; en het schijnt hem hetzelfde te zijn, of hij het heil der volken door wijze besluiten of door nuttige schriften bevordert.

Hoe zeer onderscheidt zich Lodewijk van Jacobus II en zoo vele anderen, welke door hun volk van den troon verjaagd, in hunne ballingschap nog den rol van Koning wilden spelen, en zich met niets konden bezigh houden als met ijdele ontwerpen, om we-

der in het bezit eener waardigheid te komen, van welke zij, om hun dwaas gedrag, onherroepelijk vervallen waren verklaard!

Dank zij der ware wijsbegeerte, Lodewijk vindt zich niet vernederd of ontceerd, omdat hij geen Koning meer is; hij kan nog in stilte geluk smaken en anderen nuttig zijn.

Aan den Redacteur van het Algemeen Nieuws- en Advertentie-Blad.

Den 30 November 1820.

MIJNHEER!

Den 28 Junij 1820, werd door een Schutter te A. eene exercitie verzuimd, terwijl hij, uit troosde zijner beroepsbezigheden, zich buiten de mogelijkheid bevond, hiervan zijnen superieur vooraf kennis te geven. Billijklijk hoopte hij dat zijn superieur, na de redenen van zijn verzuim gehoord te hebben, in dit geval, een geinschikkelijkheid zoude gebruiken; doch den armen Schutter werd eene boete van f 3:0:0 opgelegd; terwijl, ingevolge artikel 79 der Wet, zijn Kapitein de bevoegdheid niet had, hem, op eigen gezag, tot eene hoogere boete dan 30 stuivers te veroordeelen. Geenszins konde het de Schutter van zich verkrijgen, deze boete, welke naar eene Turksche geld-afperssing geleek, gereedelijk te voldoen; hij verkoos dus eene sommatie af te wachten, welke dan ook spoedig volgde.

Na het bekomen der eerste insinuatie, wilde de Schutter zich, ingevolge bepaling der Wet, aan den Krijgsraad vervoegen en zijn beklag inbrengen; doch een der leden hem geraden hebbende, zich aan de opgelegde boete, zonder morren, te onderwerpen, meende de geinsinueerde dezen raad te volgen, toen hem op dat zelfde oogenblik eene tweede insinuatie werd geexploiteerd. Wat de inhoud van eene zoodanige tweede insinuatie moest zijn, staat duidelijk in art. 126 der Wet.

» Wederom nalatig blijvende, zal hem door den » Bode worden geinsinueerd, om, binnen tweemaal » 24 uren te voldoen, op poene van dubbelde boete.»

Hoogst bevreedde het dus den geinsinueerden, dat in deze zoogenaamde tweede insinuatie hiervan geen woord werd gerept; dezelve was geheel gelijklopende met de eerste en hield geene de minste poenaliteit in. Wat was dus natuurlijker, dan dat de Schutter veronderstelde, nog eene tweede insinuatie, met inhouding van zoodanige poenaliteit te zullen ontvangen? Van deze veronderstelling gaf hij dan ook zijnen superieur, met bijlage der insinuatien, legale kennis; deze echter eischte niets minder dan dubbelde boete en kosten, ten bedrage van f 6. 90 cents; welke voldoening de Schutter echter volstrektelijk weigerde.

Weldra werd de Schutter verwittigd, dat zijn Kapitein hem tot betaling dier boete, door provoost-arrest, wilde dwingen en men zich zelf niet zoude ontzien het bevel daartoe op den geboortedag des Konings te voltrekken. — Eene dergelijke daad van geweld, dacht de Schutter bij zich zelve, is in Nederland onuitvoerbaar, en ging, steunende op zijne regtvaardige zaak en klem der Wet, naar de parade; doch hoe ontzettende hij, toen, na den afloop derzelve, het bevel tot arrest door zijnen superieur werd uitgesproken, en men hem, na ontwapening, dadelijk naar den provoost bragt! Nu bleef er voor den beleedigden Schutter geenen anderen weg open, wilde hij niet den geboortedag van zijnen Vorst in de provoost vieren, dan het zoo geheel wederregtelijk gevorderde te voldoen: hij betaalde dus, onder protest tegen die wederregtelijke en willekeurige arrestatie.

Ten einde nu van dat protest het verlangde effect te genieten, was een adres aan den Krijgsraad der Schutterij noodzakelijk. Aan dezen Krijgsraad bragt hij dan ook zijne belangen in, bij een rekwest, hoofdzakelijk inhoudende aanklagte tegen zijnen superieur van wederregtelijk en willekeurig arrest, met verzoek, op grond der Wet en der billijkheid, teruggave der betaalde boete en kosten; mitsgaders zoodanige verdere reparatie, als uit dat wederregtelijk arrest zoude voortvloeyen. Na omtrent twee maanden op eene beslissing te hebben gewacht, ontvangt eindelijk de Schutter een extract uit de notulen van den Krijgsraad, waarin zijn verzoek wordt gedeclineerd en gewezen van de hand, met vrijlating echter zich op den Bode van den Krijgsraad, door wien de insinuatien zijn geschied, te verhalen.

Zoude de Schutter zich niet bespottelijk aanstellen, indien hij zich op den armen Bode wilde verhalen, die hier slechts een werktuig in de hand van anderen is geweest? Moet, integendeel, een dergelijk appointement niet het medelijden van elk verstandig mensch opwekken; en wordt in hetzelfde de Kapitein niet gelijk gesteld met een schooljongen, die, bij zijnen meester, de schuld van een begaan misdrijf op den hals van eenen anderen wil schuiven?

M.

Deficit van 1820.

Reeds vóór het bekend worden van het Budget, verzag men dat er een *te kort* over het loopende jaar zou zijn, omdat men wist dat het *Appelliaansche* stelsel in verre niet kon opbrengen de som waarop het geraamd was. Indien men eenig geloof mogt hechten aan hetgene wegens de verwarring, de omslagtigheid en kostbaarheid der Administratie onzer Indirecte Belastingen, in schuiten en postwagens wel eens gezegd wordt (het gebrekkige van het stelsel zelve daargelaten), zou er geen twijfel zijn, of er is een jaarlijksch *te kort* te wachten, zoo lang geene doelmatiger inrigtingen tot stand komen. Ja, het is soms meêgevallen, wanneer het *deficit* zich bij vier millioenen bepaalde; vooral schijnt het vooruitzicht op de commissie van herziening, aan welks hoofd de heer *Roëll* zich bevindt, te hebben medegewerkt om de algemeene ontevredenheid over dit *te kort* te verminderen. En in der daad, indien men zich mag vleijen dat daardoor het kwaad zal worden gestuit, is de som van vier millioen *eens*, van zoo veel belang niet om daarover het harnas aan te trekken. Van ongelijk meer gewigt is de overweging van het middel waardoor men dien achterstand heeft gemeend te moeten dekken, door de creatie, namelijk, van acht millioenen werkelijke schuld op het grootboek. Men kon, na al hetgeen de heer Minister van Financien voorgesteld heeft sedert Mei 1814, zich weinig goeds beloven van dien kant; maar deze wijze om in het *te kort* te voorzien, is gewis de minst verkieslijke welke de Minister had kunnen nitdenken. De houders der nationale fondsen hebben eene soort van generale hypotheek op 's Lands inkomsten, en buiten hunne toestemming wordt de schuld vermeerderd, zonder dat het verband in evenredigheid grooter wordt; te gevaarlijker, daar hier het regt van vroegere houders met dat van latere ten eenenmale ineengemolten wordt. Het vertrouwen op het Gouvernement heeft, gelukkiglijk, zulke diepe wortels geschote bij de schuldeischers van den Staat, dat die maatregel en vorige van gelijken aard voor als nog van geenen merkbaaren invloed zijn geweest op den koers onzer fondsen; waarmede, *in dit opzigt*, wel eenigzins kan zamenloopen de weinige gelegenheid tot mercantile speculatie, door het *Appelliaansch* Wetboek veroorzaakt; maar bij volharding in die verderfelijke maatregelen, is het te vreezen, dat het nationaal crediet geweldig zal worden geschokt.

Eene andere reden waarom dergelijke geldmiddelen hooglijk zijn af te keuren, bestaat daarin, dat zij strijden met het gewigtige beginsel welke hier nooit behoorde uit het oog te worden verloren: dat een Staat nimmer moet overgaan tot eene negociatie, zonder alvorens de wijze bepaald te hebben, niet alleen hoe de interessen zullen worden gevonden, maar ook de aflossing, hetzij in vastgestelde termijnen, of door amortisatie der schuld, bij inkoop. Aan dit beginsel, hetwelk de heer *Pitt* in Engeland heeft weten te handhaven, is het voornamelijk toe te schrijven, dat de Engelsche fondsen zich staande houden, hoe groot ook de schuld zij, en welke zaken er ook gebeuren die in andere landen het publiek crediet den bodem zouden inslaan, gelijk het proces van de Koningin en de openlijke verguizing der Ministers daarvan een versch voorbeeld opleveren.

De heer *Six* zou wel doen, indien hij zich wilde verledigen met de parlaments-debatten over de financiën na te zien, gedurende het Ministerie van *Pitt*; vooral mogt hij ook nog wel een lesje halen bij de Engelschen en Franschen, over de werking der Amortisatie-kas, welke nergens dan hier, een werk der duisternis is. Met regt hebben de Leden der tweede Kamer, bij gelegenheid der discussie over het Budget, aangedrongen, dat daarover opheldering zonde worden gegeven. Zoo lang die kas beheerd wordt als een koopmans kantoor, hetwelk koopt en verkoopt, naar mate de kans voordeelig staat, zoo lang deugt voorzeker de Administratie niet; omdat

de Directeur, die tevens Minister van Financien is, dikwijls eene voorwetenschap kan hebben, die andere Speculateurs missen en tot denzelver nadeel kan werken. Dit niet alleen, maar hoe onbaatzuchtig hij ook mag gehouden worden, hij kan met geene mogelijkheid beletten, dat de personen die hij tot koop en verkoop moet gebruiken, eigen voordeel bejagen, door eenvoudige gelijke speculation te doen als welke voor de Amortisatie-kas worden ondernomen. De makelaar dien hij in het geheim neemt, al was de man ook nog zoo eerlijk, moet natuurlijk nu en dan vallen voor de verzoeking. En wie zijn de slagtoffers van zulk eenen handel? Eenvoudige menschen die, opgewonden of ter nedergeslagen, naar mate van hetgeen de werking der Amortisatie medebrenst, koopen of verkoopen met een gewis verlies. Sluwe knapen zijn niet ligt dupes, omdat eene langdurige ondervinding hen spoedig opmerkzaam maakt, op den hoek waarnit de wind waait. Hoe sijn ook de Directeur der Amortisatie-kas zijne draden spinne, welke houding van onverschilligheid en werkeloosheid de gewone makelaar ook aanneemt, wanneer hij taak aan ondergeschikten heeft gegeven, het duurt niet lang of ook die handelingen zijn bekend. En wie kan het kwalijk nemen, dat elk in zijn vak zich voor schade zoekt te wachten? Alleen de aanleidende oorzaak tot misleiding van oningewijden behoorden niet te bestaan, en mitsdien de werking der Amortisatie-kas niet in dezelfde handen te zijn, als die der financiën. Of wel eenvoudig: de voorhanden zijnde gelden moeten tot aankoop van fondsen worden besteed, hoedanig ook de koers moge zijn, zonder immer te worden gebruikt tot eigenlijk gezegde speculation, waaromtrent het vermoeden zal blijven stand houden, zoo lang de administratie zoo zorgvuldig wordt geheim gehouden.

CORRESPONDENTIE.

Wij zullen gaarne eene plaats inruimen aan den brief van *M. N.*, mits hij zijne berekening make over den Haag, waarop blijkbaar het geval ziet door hem bedoeld. Schoon wij vertrouwen, dat zijne opgave wegens het ingeleverd rekwest en de gevolgen daarvan, der waarheid overeenkomstig zijn, vereischt de voorzigtigheid dat wij daaromtrent volkomen zekerheid bekomen.

Hetgene waarover *Q. Z.* ons onderhoudt kunnen wij het publiek niet aanbieden, noch zelfs in eenige beantwoording van het onderwerp zijner klage treden, daar zulks tot eene discussie zoude leiden waartoe ons tijd en last ontbreken.

Hodie nihil oras tibi verzoeken wij art. 150, 216, 219 en 220 der Grondwet bedaardelijk naar te zien, en zelf te oordeelen of wij zijnen brief kunnen plaatsen. Vooral lette hij op het slot van art. 219.

Op de inlichtingen ons door eenen derden persoon gevraagd, ontrent een artikel van onze Correspondentie geplaatst in N.º 84, 18 October, kunnen en willen wij niets verder antwoorden, dan hetgeen reeds in onze Correspondentie van N.º 83, 1 November, gezegd is.

ADVERTENTIE N.

Te KOOP: eene Solide CALECHE, op goede Veren: kunnende in den zomer als Kireboe gebruikt worden: Te hevragen bij den Boekverkooper *M. DE LEON*; Spuistraat N.º 573, in 's Hage.

G. J. A. BEIJERINCK, Boekverkooper te Amsterdam, heeft alom verzonden en aan de Inteckenaars (ten voordeele der *OngeLUKKIGEN*) afgeleverd:

BESCHRIJVING VAN DEN NEDERLANDSCHEN WATERSNOOD, in *Louwmanusd* 1820, in gr. 8.º met vijf platen, op de plaatsen zelve geteekend, door den kundigen *C. van Hardenberg*, te Utrecht, en gegraveerd door de heeren *P. Velijn* en *W. J. Senus*; benevens eene nauwkeurige kaart, vertoonende de voornaamste doorbraken in de dijken, en daardoor veroorzaakte overstromingen.

ALMANACHS DE PARIS pour 1821. ALMANACH DEDIE AUX DAMES, (15 année) avec 6 belles gravures, d'après les tableaux des plus grands maîtres, Moirés bleu avec étui. Idem. HOMMAGE AUX DAMES (9 année) orné de 6 jolies gravures, Arabesques avec étui idem. ALMANACH DEDIE AUX DEMOISELLES (10 année) orné de 6 jolies gravures, Arabesques avec étui idem. ÉTRENNES DRAMATIQUES, DEDIEES AUX DAMES, contenant un examen détaillé des principales tragédies et comédies, jouées dans l'année, avec de jolies gravures, Doré et peint avec étui idem. ÉTRENNES AUX DAMES (N.º 1.) cartonné et doré et Etui idem (N.º 1.) avec 6 jolies gravures. PARIS ET SES MODES, nouvel Almanach rédigé par le caprice; orné de 6 planches colorées avec soin, cartonné et doré et étui idem.